

ФРАГМЕНТ ЗА ДОБРОТАТА

Димитър Зашев

Какво по-парадоксално от така наречената добра воля или воля за добро?

Съвместими ли са добротата и волевостта? Ако повярваме на Ницше – не. Но да му вярваме ли?

Откъде произтича необяснимостта на „съседството“ на добротата с волевото усилие? Все пак може би от собствената им определеност. Да поговорим за нея.

Добротата в известен смисъл е синоним на загуба на личното аз в трайната грижа на човека за друго (в помощта и действителното състрадание, саможертвата и солидарността – те са нейните първи „материални“ определения). Грижа за другия човек е добротата, да, но същевременно тя е една безкрайна грижа, без отплата и въздаяние. Тя е своего рода незагриженост – незагриженост обаче единствено за себе си, в проявите на полагане на грижи за друго. Тя е самоограничение на недостойния за самоограничение; тя е свършена непретенциозност от страна на човек, знаещ стихията на претендирането.

А какво от своя страна би била волята (импулсивно-жизненият двигател на нашите постъпки и деяния) без самоутвърждаването и порива на човека към обладаване, както и без безграничното си разпространение и действителност, без човешката себичност и без господството на човека над всичко различно от него?

Да сътворяваш всичко „по свой образ и подобие“ – нима това не е ръководно начало именно на волята, която е „чиста“, но не и добра?

Доброто обаче не „уеднаквява“. То има зрял усет за различното от него самото и му се поддава, служи му, зачита го в неговата „обективност“, „грижи“ се за него. Добротата е богослужение, ала нейният бог е конкретната индивидуалност на друго. Добротата е такт и дори радост – от въземването на разнородността. Тя е ласка, но в деестетизирания вид на „черен труд“ и безкрайно полагане на грижи за другия.

Има обаче и мъченици; съсипани труженици, които са се самоотрекли за цял живот в името на различното от тях, без обаче да са го забелязали в неговата индивидуалност, служейки му. Така те са го превърнали в своето продължение, в част от себе си, в материал на волята си; чрез другото те само са разпрострели волята си за обсебване. Такива „мъртири“ не са добри, защото не познават, и най-важното, не зачитат закона на различното от тях. Те не долавят неговия облик, дъха, конкретността му. Те обезличават другото, обезличавайки

а 10°
 °"/Г600
 ф-
 пр-л
 мо, ф
 аност
 р (Venus)
 Pa.

среда на най-чудовищни метаморфози – наивно добрият днес „естествено“ би могъл да се превърне в наивно „зъл“ утре.

и опр
)
 утвани
 erato e
 ко

Към доброто спада и момент на мъчително прозрение, на интелектуално усилие – да различиш трудно различаващото се, да доловиш и да въздигнеш до разцвет индивидуалността в различеността ѝ от теб самия.

Добротата е мъчително и ненаивно себенадрастване, освобождаване от илюзии и фикции, мъжка раздяла с всичко непосредствено и утешително, доброволна и негероична саможертвеност, път към мълчанието.

Ето защо да се дава примери за „добри хора“ и „добри дела“ е позволено единствено и само доколкото предварително сме осъзнали кошунствеността на подобна процедура спрямо всичко действително добро и по някакъв начин сме дали да се разбере за тази осъзнатост. Добротата е като преминаване през арка – влизайки вътре, ти вече си вън и не съществуват гаранции за трайно пребиваване в нея. Невероятно е: че си бил, че си, или пък ще бъдеш – добър.

Инкейна ϵ^c / Ко у чина: Хогап - Хелел
 Отказ от ϵ^c → преобраз му в а.
 Преход от ϵ^c и $\kappa\epsilon\epsilon^c$! ϵ^c ф° родивас прѣвѣс ϵ ϵ^c ка 10°
 Прогр° „добра фигура“, от Алберти до Кант и Хелел
 Жени, светли опр- мулюция възискване ние от пласт°/Г600
 Секулариз° ~ схоласт° прог: claritas, integritas (= съвърш), consonantia
 edle einfalt → stille Größe "Винкелн.
 Къс = "Wohlförmig", NB Ерко / при Ξ на красиво и робре оф-
 б Тетав в ϵ^c ет опр средста f муобрач → I° от ϵ μ / μ та, т.е. опр л
 е б постига опр l μ / μ : μ / μ / μ кланда л ϵ^c / μ б открява от него, ф
 Мури Баторней ритъм
 б° ∈ в I f цветното ПЕТНО, мурино от небрежност
 Ертежата ура = небрежност (, презр).
 Тем° л кипостата на билоненке (Mendixn) + Вготино/Venii

